

Факултет Филолошки

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Веће научних области друштвено-хуманистичких наука

Број захтева: .

Датум: .

ЗАХТЕВ

за давање сагласности на предлог теме докторске дисертације

Молимо да, сходно члану 46. ст.5. тач. 3. Статута Универзитета у Београду ("Гласник Универзитета", број 131/06), дате сагласност на предлог теме докторске дисертације:

Есејистичко дело Миодрага Павловића

(пун назив предложене теме докторске дисертације)

НАУЧНА ОБЛАСТ: .

ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ: .

1. Име, име једног од родитеља и презиме кандидата:

Маја (Сава) Радонић

2. Назив и седиште факултета на коме је стекао високо образовање: Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду

3. Година дипломирања: 1989

4. Назив магистарске тезе кандидата: Поетика прозе Вељка Милићевића

5. Назив факултета на коме је магистарска теза одбрањена: Филолошки факултет Универзитета у Београду

6. Година одбране магистарске тезе: 2010

Обавештавамо Вас да је Наставно-научно веће Филолошког факултета

На седници одржаној 26. 5. 2010. размотрило предложену тему и закључило да је тема подобна за израду докторске дисертације.

ДЕКАН ФАКУЛТЕТА

Проф. др Слободан Грубачић

Прилог: 1. Предлог теме докторске дисертације са образложењем.
2. Акт надлежног тела факултета о подобности теме за израду докторске дисертације

Бр. 1196/1

18. јун 2010. год.
01 јун 2010. год.

На основу члана 127 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду и члана 128 Закона о високом образовању, Наставно-научно веће на седници одржаној 26. маја 2010. године, донело је

ОДЛУКУ

Прихвата се с позитивном оценом извештај Комисије за одобрење теме за израду докторске дисертације коју је мр Маја Радонић пријавила под насловом: "Есејистичко дело Миодрага Павловића".

За ментора је изабран др Јован Делић, ред. проф.

Доставити:

- Именованом-ој,
- Ментору,
- Одсеку за опште и правне послове,
- Архиви.

ДЕКАН
ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА

Проф. др Слободан Грубачић

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

ПРИМЉЕНО:			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
	814/2		

На основу члана 127 Статута Филолошког факултета у Београду и члана 128 Закона о високом образовању, Наставно-научно веће на седници одржаној 21. априла 2010. године одредило нас је у Комисију за одобрење теме за израду докторске дисертације коју је мр Маја Радонић пријавила под насловом: "Есејистичко дело Миодрага Павловића". О предложеној теми и кандидату подносимо следећи

ИЗВЕШТАЈ

Маја Радонић је рођена 7. маја 1964. године у Крчедину, општина Инђија. Дипломирала је 1989. године на групи југословенска и светска књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду са просечном оценом 9,40. Магистарску тезу под насловом "Поетика прозе Вељка Милићевића" одбранила је у јануару 2010. године на Филолошком факултету у Београду.

Од 1995. Маја Радонић је била уредник емисије и серијала *Људи* – једночасовних портрета интервјуа значајних стваралаца наше културе (песника, писаца, преводилаца, сликара): Павле Угринов, Живојин Павловић, Давид Албахари, Милован Данојлић, Стеван Раичковић, Момо Капор, Жарко Команин, Вук Крњевић, Слободан Шијан, Живко Николић, Љуба Поповић, Бата Михајловић, Драган Јовановић Данилов, Сава Бабић и други. Такође је била гост-уредник емисије *Летпис*. Писане верзије неких интервјуа из емисије *Људи* објавила је у часопису *Књижевност* (Павле Угринов, Милован Данојлић).

Од 2002. Маја Радонић је уредник у редакцији за историографију Првог програма РТС и сарадник на пројекту "Пола века РТБ". Од 2005. уреник је интервјуа у часопису *Европа нација*, сарадник и коментатор на сајту *Нове српске политичке мисли* у области културне политике и феноменологије. Од 2007. аутор је прилога за емисију *Раскрића* у продукцији *Нове српске политичке мисли*. Од фебруара 2008. аутор је документарних филмова *Портрет* у Документарно-образовном програму РТ Војводина, а филм о Пеђи Ристићу *Литургија од опеке*, учествовао је на фестивалу документарног филма у Бохуму.

Од септембра 2008. године ради на Факултету за културу и медије у Београду као асистент на предмету Стилистика и реторика.

У својој библиографији Маја Радонић је навела двадесет четири објављене библиографске јединице. Реч је углавном о интервјуима и коментарима драгоценим као грађа за будућа истраживања.

Пису побројани текстови и интервјуи – а било их је на десетине – рађени за листове *Блиц* и *Глас*. Напомиње се да је у *Франкфуртским*

вестима кандидаткиња објављивала фељтоне из културе. Интервју "Гужни осмех Византије" објављен је у књизи Светислава Божића *Фрагменти о музици* (Београд, 2005), а текст "Непоречиви идентитет" у књизи епископа захумско-херцеговачког г. Григорија *Дошао је час и већ је настао*. Маја Радонић припрема књигу портрета истакнутих стваралаца на основу телевизијских интервјуа и портрета.

Последњих месеци од одбране магистарског рада кандидаткиња је припремала пријаву докторске дисертације под насловом "Есејистичко дело Миодрага Павловића".

Миодраг Павловић (1928) је песник, приповедач, романијер, драмски писац и есејиста чије је укупно дело од огромнога значаја за развој српске књижевности у другој половини 20. века. Песник превратник, заједно са Васком Попом, Павловић је био утемељивач српског модерног песништва и мишљења о њему. Највеће домете и утицај досегао је у поезији и есејистици. И поезија и есеји су му превођени на већину европских и неколико оријенталних језика. Од посебног је значаја његова *Антологија српског песништва од 13. до 20. века* (1964) која је доживела велики број издања, највећи подухват те врсте у српској књижевности и прва антологија која је вредновала српско песништво у целини. Том антологијом Павловић је успоставио однос према традицији и изузетно снажно утицао на развој књижевне мисли код нас. Та антологија и два њена предговора мора бити предмет ове докторске дисертације, јер се из ње ишчитава Павловићев однос према питањима постике и традиције.

Есејистичко дело Миодрага Павловића веома је разуђено и богато, па се може прихватити оцена да представља засебан и заокружен постички систем. Тај ток Павловићевог стваралаштва није био систематски испитиван, поготово не у академским круговима, па је једно систематско истраживање академског типа не само пожељно, већ и неопходно. Павловић је у својој есејистици донео нове погледе како на људску природу тако и на човеково стваралаштво. Павловићева есејистика се може разврстати у неколико тематских целина. Истраживање сваке од тих целина резултирало би посебним поглављем и подпоглављима докторске дисертације.

Прву целину би чинили Павловићеви есеји који су испитивање и превредновање српске песничке традиције и њено посматрање у контексту светске књижевности. То је тематско поље којим се Павловић стално бавио, изнова га преиспитијући у својим есејима. У оквиру ове тематске целине могла би се издвојити два засебна тематска круга: огледи о нашој народној и старој (средњовековној) поезији и

поетика модерног песништва. Павловић је написао бројне есеје и о српским песницима 19. и 20. века; бавио се питањима поетике и узајамног утицаја народне и старе српске поезије, као и односом те поезије према новијем српском песништву. Ваља проучити и проверити Павловићеву типологију токова традиције (лирско-митолошка, јуначко-антрополошка, средњовековна, византисјко-фолклорна). У засебним књигама Павловић се бави поетиком модерног песништва и поетикама појединачних песника. Уочљив је и његов напор да изгради целовит и теоријски заснован систем српске песничке традиције. Павловић је из темеља изменио представе о српској песничкој традицији и извршио огроман утицај на српску књижевну мисао.

Друга тематска целина обухвата корпус културно-антрополошких питања којима се Павловић бави у есеја посвећеним миту, религији и узајамним везама различитих култура, укрштајући дијахронијску и синхронијску перспективу и градећи један оригиналан и истовремено универзалан поглед на питања људске духовности од памтивека до данас. Овај мислилац прати развој људске духовности од ритуала преко мита до стварања, као једнога тока, и пут од херојског начела до храма и преображења, као другог тока. Ова два тока се непрестано укрштају и међусобно делују један на други, што доноси стално обнављање кроз стваралчки израз. Понуђена је оригинална визија човека и развоја његове духовности; отворена су цела тематска поља којима се раније наш есеј није бавио.

Трећу тематску целину чине огледи о европској и светској књижевности, превасходно о поезији. Та целина обухвата студију о поезији европског романтизма, рађену као предговор за одговарајућу антологију, затим предговор за антологију модерне енглеске поезије, књигу есеја о песницима од Дантеа до Валерија и друге огледи и предговоре у различитим издањима. Некада су драгоцене запажања о појединим аспектима стварања појединачних песника и њихових дела, а некада је реч о сагледавању епоха и места одређених песничких појава унутар њих.

Засебну тематску целину чинео гледи о ликовним уметницима, превасходно о сликарима. Павловић посматра неког сликара у контексту наше националне културе, па онда му тражи место у ширем контексту европске и светске уметности. Нарочито су значајни Павловићеви ставови о сакралној архитектури и њеној повезаности са обредом, митом и религијом.

Истраживање би требало да доведе кандидаткињу не само до увида у тематске и мисаоне распоне овога есејисте, већ и до идејних и поетичких начела Павловићеве есејистике. Кандидаткиња је дужна да представи, опише и интерпретира Павловићеву есејистику, да је доведе у везу са Павловићевом поезијом и поетиком, да оцени допринос Павловићеве есејистике нашој књижевности и књижевној мисли и да ту есејистику сагледа вишеконтекстуално - у контексту српске и светске књижевности и књижевне мисли. Ова докторска дисертација би попунила значајну празнину у нашој науци о књижевности.

У својој пријави докторске дисертације кандидаткиња је показала да има добар увид у грађу и у секундарну литературу и да не би требало да има већих проблема у изради докторске дисертације. Судећи по приложеној библиографији, припремне радње за израду дисертације су већ обављене.

Завршивши постдипломске студије и одбранивши магистарски рад, кандидаткиња мр Маја Радонић је стекла школске услове за пријаву докторске дисертације. Образложење дисертације нас уверава да кандидаткиња има простора за једно ново истраживање, које би одговорило на значајна поетичко-антрополошка питања, на питања традиције и актуелног стања нашег есеја и оценила вероватно најобимнији и најамбициознији есејистички опус који имамо. Дисертација би бацила ново светло на поетику Миодрага Павловића из перспективе његове есејистике.

Зато предлажемо Наставно-научном већу Филолошког факултета у Београду да прихвати предложену тему мр Маје Радонић за израду докторске дисертације "Есејистичко дело Миодрага Павловића" и да јој за ментора одреди др Јована Делића, редовног професора Српске књижевности 20. века на Филолошком факултету у Београду.

У Београду,
14. мај 2010.

Комисија:

1. др Јован Делић, редован проф.
2. др Василије Радичић, ванр. проф.
3. др Александар Ђерков, доцент